

1849-08-25

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Mentioned people:
D.G. Monrad

Archive:
Mappe 2 nr. 29

TRANSCRIPTION

Til Frøken G: Schouw
Den Botaniske Have
|betalt| Kjøbenhavn

Møen den 25de August 1849.

God Dag igjen, Du Kjære! før min G! Det kan nu ikke være længe til vi ses, jeg begynder nu at blive færdig, i de sidste Dage er jeg kommet et godt Skub fremad, jeg har nu snart samlet nok til 2 Billeder, mere faar jeg dog ikke malt i Vinter, der er dog noget endnu jeg gjerne vilde have, jeg vil ogsaa kunne faae det hvis Veiret vil føie lidt, jeg haaber det dog; det lader til at St Bartholomæus især bliver snydt for sin Storme, det var meget morsomt at see hvorledes han igaar rynkede Brynene, men betænkte sig; allerede iforgaars bebudede min Bonde Stormen, Han saa det paa Strømmen, og virkelig tegnede det dertil i alle Maader, igaar morges kom jeg tidlig op – det [Overstreget:et] var yndig [?disigt] i Luften, Solen speilede sig meget smukt i Havet, jeg skyndte mig ud, og fik malet noget, der virkelig fik lidt lighed med hvad jeg saa, det var deilig stille i Luften, men Strømmen var østen og svære lange tunge Dønninger rullede ind imod Strandbredden, og Hvide langstrakte flammeagtige Skyer dækkede Himlen, om Eftermiddagen vilde jeg male nedeunder Klinten, men stod længe paa en af Bakkerne og betænkte mig paa at gaa ned, thi i Nord trak et Uvejr op, saa rædsomt at se til som muligt, jeg tænkte, bryder det løs kan det blive slemt nok at komme op (ikke farligt) men [Overstreget:Sky] Vinden dreiede sig og Skyerne tog en

●2●

anden Retning, det blev en smuk, dog truende Aften, idag var Veiret smukt, og blev det mere og mere; og nu har alle Tegn til Uvejr fjærnet sig. Jeg har faaet malt |idag| et lille Parti jeg er |ret|[Overstreget: ?] tilfreds med, tillige er jeg kommet et godt Skub videre med mit Første vanskelige Parti (som vi saa sammen om Aftenen, Taleren m:S:p.Ti)¹. Idag har der krydset en stor mængde Skibe op imod Vinden, som var nordvest, det var formodentlig Presisere som nu kan seile ud med deres Korn; det saae mig ud som Børn der hele Dagen har maattet sidde inde, f:Ex: i Skole, og henimod Aften slipper ud, saaledes myldrede de. Men jeg vilde nok tale om min Afreise herfra, og saa kommer jeg til at gjøre denne lange Afstikker. Det er kjedeligt at Monrad ikke er hjemme, jeg gad dog saa gjerne ogsaa se, og tale med ham; jeg har faaet et Indfald, kunne Du, og skulle vi, opsætte Touren til i October ? (Betty Jørgensens Bryllup faldt mig ogsaa ind) det beror nu paa Dig, mig er det ganske det samme, [Overstreget: bestemmer] hvad Du bestemmer maa Du saa hurtig som

mulig lade mig vide, skal det blive ved den første Bestemmelse at mødes paa Falster, saa vil jeg lade Dig vide at jeg om 8 á 10 Dage tænker at kunne være færdig her, vælger Du Opsættelsen saa tager jeg lige til Kbh: jeg tænker vi saa imidlertid kunne svippe til Weibye, om [Din Fader]]k/4zY5) kan undvære Dig. Provst Ingerslev besøgte mig i Eftermiddag han bragte mig et Brev fra Moder, han bad mig

●3●

at hilse Dig, Moder bad mig ogsaa at hilse Dig, alt er vel hjemme, min Søster kom hjem ligesom Brevet blev sluttet, Gamle [Jensen] var ikke rask, han havde nylig havt et voldsomt Anfald af Gigt i Maven. Jeg seer i Moders Brev ogsaa en hilsen fra Mine til Dig, de længes derude efter os. Jeg maa iSeng, for jeg er søvning, god Nat min kjære G! jeg seer Dine Øine, men et Kys kan jeg ikke godt indbilde mig, snart! –

Søndag Morgen

Det maae dog have været en deilig Tour som I have gjort, jeg gad nok have været med, denne [?] store Skye, nei jeg saa den ikke, men jeg gad have seet den, jeg forestiller mig den; og saa denne yndige Bye, den gad jeg ogsaa have seet, med Din Beskrivelse min G, vakt en Længsel hos mig efter at male sligt, det kan jeg magte. man bliver træt af stort og fornemt Selskab, naar man selv er lille og ringe. Det [?] ligner os paa Nysøe i Juni, denne megen sidde til Højboards, og saa var Glæde ved at smutte væk. Tak for Din lille Tegning min G! jeg vil jo gjerne være ælskværdig, især da Du fortæller mig, at Englænderne er "farlig" de englændere, de Englændere, ([?]) men tegner det som Du, men ikke jeg har seet, det er jo som Krigen der forlangte af de Vise at de skulle fortælle og udtale ham den Drøm han selv havde glemt, der var nok en Prophet som gjorde det, (var det ikke Nebukadneser og Daniel) jeg faaer nok ogsaa prøve hvad jeg duer til, hvor lykværdig vil Du saa være? – Farvel min G! [Overstreget: Lad mig saa e] See til om Du kan svare mig saa hurtig paa mit Spørgsmaal, at jeg kan have Svaret paa Thorsdag, paa Mandag (8' dag) Aften er det vel Sildig. Endnu engang lev vel!

Din egen

P. C. Skovgaard

P.S. Hils Alle.

¹ Med Sol på Tinden

N

Sitt

Fröken G. Scherin

5 Drottningg. Klare

Stall.

Nyöbenthusen

Mørn den 25^e August 1849.

God dag igjen, da Horn! for min g! At den nu
ikke mere lange tid vi var, jeg begjæder mig at blive for
dig, i de sidste dage er jeg kommet at gæste Pind Horn
at, jeg for mig selv tænkte nok til 22. dets, men
først jeg dog ikke mælt i Middel, der er dog meget
indimellem jeg gjennem vilde færd, jeg vil ogsaa komme
først til færd Mørn og vil for en tid, jeg færdes at dig,
at ladde til at St. Bartholomæus i en lille færd for
sin Dorn, at det er meget morsomt at se færdes
for igang rørende Brønnen, men tabte sig; alle
sine færdes betødde min Dorn Dornen, for
først at gæde Dornen, og virkelig tegner at det til i
alle Maader, igang Mørn som jeg tidig og, at
var at gæde sig i Løst, Dorn færdes sig meget
færdes færd, jeg færdes mig ind, og det mælt
meget der virkelig det det færdes med færd sig færd,
at var virkelig færd i Løst, men Dornen var ogsaa
og færd lange tænde Dornen rættede ind i den Dorn
færd, og færd lags færd flamm og lig Dorn færd
færd, and færd færd mælt sig mælt med mælt
færd, men færd færd færd og St. Bartholomæus og St.
færd mig færd og færd and, St. i Dorn færd at færd
og, færd færd at færd til færd min færd, jeg færd,
færd at færd som at blive færd med at færd og (ist
færd) men færd færd færd og færd færd

